

vendelse og andre indgreb, altså simpelt hen en opfølgning på, hvordan og hvorledes det er gået. Men jeg tror egentlig, jeg forstod anmodningen, som at det også kunne være lækkert med et lille notat om, hvad det er, der står i den her tykke bog, og det skal vi gerne levere fra ministeriets side.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 87: Forslag til lov om ændring af lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. (Befordringsgodtgørelse til medlemmer af de kommunale ældreråd).

Af Lotte Thim Bertelsen (SF) m.fl.
(Fremsat 23/11 2006).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Der er her tale om et lovforslag, der vil give medlemmerne af de kommunale ældreråd et retskrav på befordringsgodtgørelse i forbindelse med møder i ældrerådene.

Ældrerådene udfører et vigtigt stykke arbejde som demokratisk talerør for de ældre i kommunen og har jo en særlig betydning i forhold til især de svage ældre, som kan have vanskeligt ved at blande sig i debatten om forhold, der har betydning for dem.

Problemet er, at der i dag ikke er lovhjælp til, at kommunalbestyrelsen kan udbetale befordringsgodtgørelse til ældrerådets medlemmer. Og vi har i Socialministeriet fået henvendelser om dette ikke kun fra lokale ældreråd, men også fra Sammenslutningen af Ældreråd i Danmark,

der peger på det uheldige i, at udgifter til transport kan udgøre en barriere, så nogle ældre vil vælge ikke at lade sig stille op til ældrerådene. Det synes jeg er et problem, og det vil jeg godt være med til at gøre noget ved.

Medlemmerne af ældrerådet yder jo i lighed med f.eks. handicaporganisationernes medlemmer i handicaprådet en værdifuld indsats i det kommunale arbejde og er med til at sætte ting på dagsordenen. Og derfor synes jeg, at det vil være rimeligt, at vi ligestiller disse medlemmer med hensyn til at kunne modtage diæter, erstatning for tabt arbejdsfortjeneste og udgiftsgodtgørelse. Så jeg er altså indstillet på, at ældrerådene ikke alene skal have befordringsgodtgørelse, som SF er inde på, men at vi faktisk foretager en egentlig ligestilling med medlemmer af handicaprådene.

Kl. 16.35

Sådan rent lovteknisk mener jeg ikke at det fremsatte lovforslag er i orden, og det skyldes, at formuleringen af teksten blander udgifter ved ældrerådets virksomhed sammen med de enkelte medlemmers udgifter ved hvervets udførelse. Befordringsgodtgørelse er en udgift, som enkeltmedlemmer har ved deres hvervs udførelse, og er ikke en udgift ved ældrerådets virksomhed.

Ja, det er jo en ministers opgave også at gå ind i det lovtekniske i forhold til, hvordan man bedst får formuleret det her, så det bliver gældende. Der er krav om, at lovgivningen jo skal være klart og entydigt formuleret, og der må jeg så sige, at det vil være mest hensigtsmæssigt, at enkeltmedlemmers udgifter reguleres i et selvstændigt stykke i en paragraf, hvor der henvises til reglerne i § 16 a i lov om kommunernes styrelse. Det svarer så til den måde, man har gjort det i forhold til handicaprådene. Der synes jeg det er vigtigt med parallelitet.

Jeg er altså villig til at tage fat på den problemstilling, som SF rejser med det her lovforslag. Jeg synes dog, at vi ved samme lejlighed skal tage det andet med, så vi foretager en egentlig sidestilling med den situation, der gør sig gældende for medlemmer af handicaprådene, sådan at vi altså taler om både at kunne modtage diæter og eventuelt også erstatning for tabt arbejdsfortjeneste samt altså refusion af kørselsudgifter.

Jeg vil gerne drøfte med partierne, hvordan vi så også kan sikre en finansiering af at foretage en sådan ligestilling.

Så med disse ord må jeg afvise lovforslaget, som det foreligger, men jeg vil altså gerne være